

[Indenrigsministeren.]

af statsministerens tale ved folketingets åbning, arbejdet med disse problemer, og man er nået frem til, at den bedste måde at gribe sagen an på vil være at nedsætte et midlertidigt forureningsråd, der vil have følgende opgaver: at foretage en kortlægning af miljøforureningsproblemerne, at undersøge, hvilke beføjelser offentlige myndigheder har med hensyn til bekæmpelse af miljøforureningsproblemerne, og fremkomme med indstilling om, hvilke nye lovgivningsbeføjelser der bør skabes, samt hvilke foranstaltninger der umiddelbart skønnes at burde iværksættes, samt fremkomme med forslag til den organisatoriske opbygning af det fremtidige arbejde med bekæmpelse af forureningen.

Dette råd, der har amtmand K. O. Møller som formand, er nu under forbehold af bevillingsmyndighedernes tilslutning nedsat af regeringen, og i tilknytning hertil er nedsat et midlertidigt, særlig teknisk forureningsudvalg, der skal have til opgave at undersøge den eksisterende forskning om forureningsproblemer og foretage en bedømmelse af, på hvilke områder en forøget forskningsindsats vil være særlig påkrævet, og hvorledes man bør prioritere forskningsopgaverne. Udvalget skal fremsætte forslag om den fornødne koordinering af de forskellige laboratoriers arbejde, herunder eventuelt også laboratorier i andre lande, og herudover skal udvalget i øvrigt yde rådet bistand.

De opgaver, der er henlagt til det midlertidige forureningsråd og det til dette knyttede tekniske forureningsudvalg, dækker i alt væsentligt de problemer, som er indeholdt i det fremsatte forslag til folketingsbeslutning. Jeg må derfor være af den opfattelse, at det er rigtigst, at man foreløbig afventer resultatet af forureningsrådets arbejde, inden man i folketinget træffer beslutning af videregående rækkevidde på dette område.

Jeg vil dog gerne på den givne foranledning knytte nogle bemærkninger til visse af de i forslaget fremhævede enkeltheder.

Med hensyn til bemærkningerne om omlægning af den hidtidige administrative inddeling vil jeg gerne sige, at jeg tvivler lidt på, om det vil være hensigtsmæssigt at oprette et nyt direktorat, et forureningsdirektorat, henhørende under ét bestemt ministerium.

Oprettelse af et sådant forureningsdirektorat eller et andet centralt administrativt organ til at tage sig af forureningen i sin helhed vil utvivlsomt medføre betydelige vanskeligheder ved fastsættelsen af organets kompetence over for allerede eksisterende forvaltningsorganer. Man må her være opmærksom på, at forurening vedrører en lang række materielle emner, og når disse emner i øvrigt fortsat skal administreres af de hidtidige forvaltningsorganer, idet f. eks. justitsministeriet beskæftiger sig med det materielle emne biler, vil det både være naturligt og også administrativt mest praktisk, at justitsministeriet har ansvaret for de regler, som gælder om forurening og støj hidrørende fra biler. Men det vil naturligvis være nødvendigt, at fagministeren modtager vejledning og rådgivning fra personer, evt. fra et særligt organ, som har særlig indsigt i forureningsspørgsmål, om, hvilke foranstaltninger der vil være mest hensigtsmæssige for at begrænse forureningen på det pågældende område.

Oprettelse af et egentligt forureningsdirektorat vil derfor efter min mening kunne skabe et nyt vanskeligt koordineringsproblem. Organets etablering vil i sig selv virke forsinkende på gennemførelsen af de ønskede foranstaltninger og medføre en u hensigtsmæssig dobbeltadministration, som vil betyde en yderligere belastning af administrationsapparatet. Endelig må man være opmærksom på, at der ikke er nogen naturlig saglig sammenhæng mellem mange forureningsproblemer, således at der hverken er nogen logisk eller praktisk fordel ved at samle dem i én administrationsgren.

Jeg skal imidlertid ikke her lægge mig fast på nogen bestemt opfattelse eller tage endelig stilling til den administrative opbygning. Lad nu det midlertidige forureningsråd tage fat på opgaverne; så kan vi se, hvilke forslag disse eksperter kommer frem til.

Om forslaget vedrørende ensartede, landsomfattende regler til afløsning af de lokale sundhedsvedtægter samt forslaget om oprettelse af amtssundhedskommissioner kan jeg sige, at jeg ikke er uenig i de betragtninger, der findes i forslaget og i bemærkningerne hertil. Men da disse spørgsmål for tiden er til behandling i indenrigsministeriets kommission vedrørende den offentlige hygiejne m. m., der har stiftamtmand Lund-